

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Ing. M. Č.**, zast. JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Bubeníčkova 502/42, Brno, proti žalovanému: **Národní bezpečnostní úřad**, se sídlem Na Popelce 16/2, Praha 5, proti rozhodnutí ředitele Národního bezpečnostního úřadu ze dne 30. 8. 2017, č. j. 157/2017-NBÚ/07-OP, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2019, č. j. 11 A 184/2017 - 64,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí ředitele žalovaného specifikovanému tamtéž. Ředitel jím zamítl rozklad stěžovatele a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2017, č. j. 42379/2017-NBÚ/P, o nevydání dokladu o bezpečnostní způsobilosti fyzické osoby stěžovateli.

[2] Stěžovatel o vydání dokladu žádal za účelem pokračování ve výkonu citlivé činnosti - funkce jednatele společnosti Imex Group s. r. o., zabývající se zahraničním obchodem s vojenským materiálem (platnost dříve vydaného dokladu měla stěžovateli končit). Žalovaný však zjistil, že společnost fakticky řídí její výkonní ředitelé, stěžovatel je na pozici jednatele pouze formálně, ředitelům je zcela podřízen a skutečným účelem jeho angažmá je umožnění výkonu citlivé činnosti skrze jeho osobu. Uzavřel proto, že stěžovatel nesplňuje podmínku spolehlivosti podle § 81 odst. 1 písm. e) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně utajovaných informací“), z důvodu existence negativní okolnosti – ovlivnitelnosti, která může vést ke zneužití výkonu citlivé činnosti, podle § 84 odst. 3 písm. c) ve spojení s § 84 odst. 5 téhož zákona.

[3] Uvedený závěr, kterému přisvědčil ředitel žalovaného i městský soud, se opírá zejména o skutečnosti uvedené stěžovatelem v průběhu pohovoru konaného dne 15. 6. 2016. Během

něho vyplynulo, že stěžovatel se fakticky nevěnoval obchodnímu vedení společnosti, měl pouze mlhavé znalosti o její obchodní činnosti i o svých povinnostech jednatele. V březnu 2013 navíc zmocnil jednoho z výkonných ředitelů společnosti k tomu, aby za společnost v plném rozsahu jednal a bez jakéhokoli omezení ji zastupoval ve všech věcech týkajících se jednání s obchodními partnery, státními orgány, bankami, zdravotním pojišťovnami atd. I poté však jednatelem společnosti formálně zůstával stěžovatel, jelikož pouze on byl držitelem dokladu o bezpečnostní způsobilosti. Účelovost uvedeného jednání potvrzuje též další vývoj událostí: stěžovatel byl v souvislosti s nevydáním dokladu o bezpečnostní způsobilosti odvolán z funkce jednatele společnosti a byl s ním ukončen pracovní poměr.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Stěžovatel předně vznáší procesní námitky spojené s vyloučením utajované části správního spisu z nahlížení.

[5] Nesouhlasí s důvody, které městský soud vedly k uvedenému postupu, tedy že by zpřístupněním spisu mohla být ohrožena či narušena činnost zpravodajských služeb nebo policie kvůli možnému vyzrazení metod a způsobu práce zpravodajské služby a identity zainteresovaných osob. Jak on, tak jeho zástupce jsou s činnostmi zpravodajských služeb obeznámeni; stěžovatel dříve působil jako profesionální voják na Ministerstvu obrany, jeho advokát byl státním zástupcem na Nejvyšším státním zastupitelství.

[6] Pokud městský soud přesto část spisu z nahlížení vyloučil, měl přijmout takové kroky, aby stěžovateli zaručil právo na spravedlivý proces. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu musí soud v těchto případech suplovat aktivitu účastníka řízení a přezkoumat relevanci utajovaných informací ze všech hledisek, která se vzhledem k povaze věci jeví být důležitými. Takto městský soud nepostupoval, jelikož ve vztahu ke stěžovateli neprováděl žádné dokazování, nevyslechl jej ani žádného ze svědků a prakticky rezignoval na svoji roli. Není také zřejmé, jak hodnotil důkazy nacházející se v utajované části spisu.

[7] Dále stěžovatel uvádí, proč považuje za nesprávné důvody, které žalovaného a městský soud vedly k závěru o formálnosti výkonu funkce jednatele.

[8] Má za to, že zmocnění dalších osob k výkonu určitých činností ještě neznamená, že by řádně nevykonával funkci jednatele. Úspěšný vedoucí se nepozná podle toho, že má přehled o každé faktuře, ale že vytvořil tým, který úspěšně vykonává jeho základní pokyny.

[9] V nynější věci je situace o to složitější, že výkonní ředitelé byli také společníky Imex Group s. r. o. Společnost s ručením omezeným přitom řídí její společníci, nejvyšším orgánem je valná hromada, která si také může vyhradit rozhodování případů náležejících do působnosti jiného orgánu společnosti a je právem jednatele požádat valnou hromadu o pokyn týkající se obchodního vedení. V jednočlenné společnosti (což Imex Group s. r. o. v současnosti je) pak je jednatel zcela podřízen společníku. Na základě toho, že se společník či společníci podíleli na řízení společnosti, pak není možné dovozovat, že by stěžovatel řádně nevykonával funkci jednatele.

[10] Žalovaný ani soud přitom neověřovali, jakým způsobem stěžovatel funkci jednatele ve skutečnosti vykonával (např. navrhovanými výsledky vedoucích pracovníků společnosti).

[11] Obsahově se k této části kasační stížnosti vztahuje též námitka, že stěžovateli byly při pohovoru kladeny nestandardně otázky. Dotazy na hospodářské výsledky společnosti byly

pokračování

obecné a směřovaly několik let zpětně, stěžovatel tedy logicky považoval za dostačující, že na ně odpověděl také pouze obecně. Podobně je nutné hodnotit většinu otázek pohovoru, např. že se žalovaný úvodem ptal, proč má stěžovatel u pohovoru právního zástupce. Otázka ohledně obchodů společnosti s Kongem se také týkala událostí minulých, navíc z doby, kdy stěžovatel ještě nebyl jednatelem společnosti. Do dnešní doby nebyl nikdo ze zainteresovaných osob za údajné obchody s Kongem obviněn, je tedy pochopitelné, že se o ně stěžovatel více nezajímal.

[12] Konečně zpochybňuje závěr o existenci negativní skutečnosti (ovlivnitelnosti) jako takový. Má za to, že jej žalovaný dostatečně neodůvodnil.

[13] Související úvahy nebylo možné vystavět pouze na skutečnosti, že část obchodního vedení společnosti vykonává ředitel společnosti, který je navíc jejím jediným společníkem. Stěžovatel dle svého soudu disponuje charakteristikami, které jsou zárukou neovlivnitelnosti jeho osoby: jako bývalý voják z povolání si je vědom toho, že rozkaz nelze uposlechnout, pokud by tím byl spáchán trestný čin, má vysokoškolské vzdělání a na Ministerstvu obrany působil jako vrchní správní rada odboru pro nakládání s nepotřebným majetkem, nemůže tedy být osobou, která by se neuměla sama rozhodovat.

[14] Žalovaný dostatečně neosvětlil, jak konkrétně přihlédl ke kritériím uvedeným v § 84 odst. 5 zákona o ochraně utajovaných informací, tj. k tomu, do jaké míry může negativní skutečnost ovlivnit výkon citlivé činnosti, včetně posouzení, o jakou citlivou činnost se jedná, k době výskytu ovlivnitelnosti, k jejímu rozsahu a charakteru a k chování stěžovatele.

III. Vyjádření žalovaného

[15] Podle žalovaného nemohl být stěžovatel seznámen s obsahem utajované části spisu, neboť obsahuje informace označené podle § 133 odst. 3 zákona o ochraně utajovaných informací, tj. nelze ohledně nich zprostit mlčenlivosti. Předsedkyně senátu městského soudu rozhodla o oddělení utajované části spisu a své rozhodnutí řádně odůvodnila.

[16] Z napadeného rozsudku je dle žalovaného zřejmé, že městský soud následně postupoval v souladu s požadavky judikatury a v návaznosti na vyloučení části spisu z nahlížení sám přezkoumal, zda v ní mají závěry napadeného rozhodnutí oporu.

[17] Negativní okolnost byla navíc u stěžovatele shledána na základě neutajovaných písemností, příslušné zprávy zpravodajské služby správnost tohoto závěru pouze potvrdily. Stěžovateli tedy bylo známo, z jakých konkrétních důvodů byl označen za nespolehlivého.

[18] Dále žalovaný uvádí, že ze shromážděného materiálu jednoznačně vyplývá, že stěžovatel vykonával funkci jednatele pouze formálně a ve skutečnosti byl podřízen třetím osobám, kterým sloužil jako „prostředek“ k výkonu citlivé činnosti. Byl přitom povinen vykonávat svoji funkci osobně a nemohl k jejímu výkonu zmocnit třetí osobu, byť by se jednalo o společníka.

[19] Otázky kladené během pohovoru byly srozumitelné a vztahovaly se k období, kdy byl stěžovatel jednatelem společnosti, včetně problematiky obchodů s Kongem.

[20] Kritérii zmíněnými § 84 odst. 5 zákona o ochraně utajovaných informací se zabýval, jak vyplývá z obsahu napadeného rozhodnutí.

[21] Navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[22] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem [§ 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Poté přistoupil k přezkumu rozsudku městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[23] Dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[24] Nejprve se zabýval nutností utajit a vyloučit z nahlížení utajovanou část bezpečnostního svazku. Stěžovatel již v kasační stížnosti nezpochybnuje, že do této části spisu nemohl nahlížet v průběhu správního (bezpečnostního) řízení, své námitky směřuje výlučně proti postupu městského soudu v řízení o žalobě.

[25] Podle § 45 odst. 3 s. ř. s. předseda senátu vyloučí z nahlížení ty části spisu, které podle označení správního orgánu obsahují utajované informace chráněné zvláštním zákonem (zákonem o ochraně utajovaných informací) nebo jiné informace chráněné podle zvláštních zákonů. Podle § 45 odst. 4 s. ř. s. z nahlížení nelze vyloučit části spisu uvedené v odst. 3, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz soudem. Z nahlížení nelze vyloučit ani ty části spisu, do nichž měl účastník právo nahlížet v řízení před správním orgánem.

[26] Speciální úpravu nahlížení do utajovaných částí spisu zakotvuje zákon o ochraně utajovaných informací, konkrétně § 133 (viz rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2010, č. j. 9 As 29/2009 - 84). Podle odst. 2 tohoto ustanovení se dokazování v soudním řízení provádí tak, aby byla šetřena povinnost zachovávat mlčenlivost o utajovaných informacích obsažených ve výsledcích šetření nebo v údajích z evidencí zpravodajských služeb nebo policie. Odstavec 3 zmíněného ustanovení uvádí, že *úřad označí okolnosti uvedené v odstavci 2, o kterých tvrdí, že ve vztahu k nim nelze zprostit mlčenlivosti, a předseda senátu rozhodne, že části spisu, k nimž se tyto okolnosti vztahují, budou odděleny, jestliže činnost zpravodajských služeb nebo policie může být ohrožena nebo vážně narušena; do oddělených částí spisu účastník řízení, jeho zástupce a osoby zúčastněné na řízení nahlížet nemohou. V ostatním nejsou ustanovení zvláštního právního předpisu o dokazování, označování částí spisu a nahlížení do něj dotčena.*

[27] Procesní postup městského soudu v nynější věci byl v souladu s citovanou úpravou. Předsedkyně senátu dospěla k závěru, že byly dány důvody k oddělení části spisu podle § 133 odst. 3 zákona o ochraně utajovaných informací a usnesením ze dne 7. 5. 2019, č. j. 11 A 184/2017 – 48, proto rozhodla o oddělení utajované části bezpečnostního svazku. V napadeném rozsudku je k důvodům tohoto postupu uvedeno, že zpřístupněním informací by došlo k vyzrazení metod a způsobu práce zpravodajské služby a identity zainteresovaných osob, zájem na utajení této části bezpečnostního svazku proto převažuje.

[28] S uvedenými závěry se Nejvyšší správní soud ztotožňuje i po věcné stránce. Po prostudování utajované části bezpečnostního svazku je i on názoru, že obsahuje informace takové povahy, že by jejich zveřejnění mohlo vést k ohrožení či závažnému narušení činnosti zpravodajské služby. S ohledem na obsah kasační stížnosti zdůrazňuje, že k negativním důsledkům by mohla vést stěžovatelova vědomost o konkrétně využitých zpravodajských metodách (jakkoli o nich může mít obecné znalosti) a identitě osob, které se na získání informací podílely. Zájem na utajení informací obsažených ve zprávách zpravodajské služby tedy v nynější

pokračování

věci převažuje nad stěžovatelovým právem seznámit se s utajovanou částí bezpečnostního svazku.

[29] Nejvyšší správní soud dále ve shodě s městským soudem uvádí, že v situacích, jako nastala v projednávané věci, je právo účastníka na spravedlivý proces zajištěno prostřednictvím nadstandardního přezkumu ze strany správních soudů. Obecně totiž platí, že soud přezkoumává napadené správní rozhodnutí (a Nejvyšší správní soud napadený rozsudek) z důvodů a v mezích vymezených žalobcem (stěžovatelem). Je tedy na žalobci, aby řádně vymezil žalobní body a měl na paměti, že tím zásadně ovlivňuje svoji šanci na úspěch ve věci (viz zejména § 75 odst. 2 a § 109 odst. 4 s. ř. s.). Jinak je tomu v případech, kdy jsou pro posouzení věci stěžejní podklady a důvody, které nemohou být účastníku řízení sděleny. V takových případech je značně omezen v možnosti formulovat své námitky a je proto potřebné, aby soud vyvinul zvýšenou aktivitu vůči postupu veřejné správy – „utajované“ důvody správního rozhodnutí přezkoumává komplexně. Tímto způsobem zajišťuje vyloučení libovůle u zpravodajských služeb a žalovaného za současného zachování utajení té části informací, jejichž poskytnutí účastníkům řízení by bylo v rozporu s veřejným zájmem (srovnej zejména citovaný rozsudek č. j. 9 As 29/2009 - 84, dále např. rozsudek NSS ze dne 25. 11. 2011, č. j. 7 As 31/2011 - 101).

[30] Uvedeným požadavkům městský soud dostal. Z napadeného rozsudku je jednoznačně zřejmé, že se obsahem utajované části bezpečnostního svazku zabýval a že tam uvedené informace vzal při svém rozhodování v potaz. V nynější věci jsou přitom okolnosti stěžovatelova působení v Imex Group s. r. o. dostatečně zřejmé již z neutajované části spisu, informace v utajované části tedy plnily pouze doplňkovou funkci.

[31] Informace shromážděné v bezpečnostním svazku také představují dle hodnocení Nejvyššího správního soudu dostatečný podklad pro závěr, že stěžovatel vykonával funkci jednatele Imex Group s. r. o. pouze formálně, reálným vlivem a rozhodovací pravomocí disponovaly jiné osoby a účelem zapojení stěžovatele bylo, aby těmto osobám umožnil výkon citlivé činnosti.

[32] Zásadní byla zjištění učiněná na základě pohovoru se stěžovatelem konaného dne 15. 6. 2016, která potvrzují též informace v dalších listinách v utajované i neutajované části bezpečnostního svazku. Ze stěžovatelových vyjádření v průběhu pohovoru (podrobně citovaných na stranách 4 a 5 rozhodnutí žalovaného a v bodě 16. napadeného rozsudku) vyplynulo, že obsahem jeho činnosti byla inspekce materiálu, případně též příprava materiálů pro jednání s Ministerstvem průmyslu a obchodu a Licenční správou, nikdy ale nesjednával obchody společnosti, neměl odpovídající přehled o její obchodní činnosti, hospodářských výsledcích ani povinnostech jednatele. V březnu 2013 navíc stěžovatel písemně zmocnil výkonného ředitele k výkonu těchto činností a nadále v podstatě pouze podepisoval příslušné dokumenty; od tohoto data nelze mít pochyby o jeho reálné roli ve společnosti ani v nejmenším. Stěžovatel k tomu sám uvedl, že ve funkci jednatele zůstal proto, že na rozdíl od výkonného ředitele disponuje dokladem o bezpečnostní způsobilosti.

[33] Nejvyšší správní soud neshledal problematickým způsob, jakým byly stěžovateli při pohovoru kladeny otázky. Žalovaný zjišťoval, co stěžovatel věděl o fungování společnosti v době, kdy v ní byl jednatelem. Otázky týkající se hospodářských výsledků byly odpovídající době pohovoru a rozsahu znalostí očekávatelných od jednatele společnosti: „*Jak se vyvíjí hospodářské výsledky Imex Group od doby, kdy jste se stal prvně jednatelem, tj. od roku 2007, resp. jak byste popsal vývoj hospodářských výsledků?*“ a „*Je Vám známo, jaké byly hospodářské výsledky Imex Group za roky 2013 a 2014?*“ Od stěžovatele tedy nikdo neočekával, že bude uvádět konkrétní částky, ale že popíše trend za delší časové období a hospodářské výsledky více konkretizuje za poslední

roky. Způsob, jakým odpověděl, však neodpovídá znalostem, jaké by musel mít, pokud by se výkonu funkce jednatele reálně věnoval; uvedl v podstatě pouze to, že se hospodářské výsledky vyvíjí velice dobře, společnost je v pořádku a není ve ztrátě. Na později položenou otázku „Je Vám známo, jaké jsou průměrné roční obraty společnosti (v rádech milionů Kč) např. za období, kdy jste opět jednatelem, tj. 2010 – 2014?“ pak nebyl schopen odpovědět vůbec (uvedl, že neví). Na otázku, s jakými zeměmi společnost obchoduje, odpověděl, že např. s Bulharskem, ale že není schopen odpovědět, protože tyto věci řeší výkonný ředitel. Podobným způsobem se odvíjela celá část pohovoru týkající se obchodní činnosti Imex Group s. r. o., což výstižně ilustruje, jakým způsobem byl stěžovatel do jejího chodu zapojen.

[34] Polemiky, k jakým činnostem a v jakém rozsahu může jednatel zmocnit další osoby, nejsou v nynější věci podstatné. I kdyby stěžovatel přípustně zmocnil další osoby k výkonu činností, které mu jako jednatele příslušely, nic to nemění na tom, že se sám obchodnímu vedení společnosti nevěnoval, neřídil je, nekontroloval a téměř nic o něm nevěděl. Totéž lze konstatovat k námitce týkající se postavení jednatele a valné hromady společnosti s ručením omezeným. Argumentace, se kterou nyní přichází, je tedy účelová a pouze odvádí pozornost od podstaty věci. Je proto zbytečné se jí dále věnovat.

[35] Konečně bylo třeba posoudit, zda zjištěné skutečnosti vedou k závěru o bezpečnostní nezpůsobilosti stěžovatele.

[36] Podle § 81 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně utajovaných informací je podmínkou vydání dokladu o bezpečnostní způsobilosti fyzické osoby její spolehlivost. Tuto podmínku splňuje podle § 84 odst. 1 osoba, u níž není zjištěna negativní okolnost podle navazujících částí tohoto ustanovení. Podle jeho odst. 3 písm. c) pak lze za negativní okolnost považovat mj. ovlivnitelnost fyzické osoby, která může vést ke zneužití výkonu citlivé činnosti. Při posouzení, zda ovlivnitelnost osoby v konkrétním případě představuje negativní okolnost vedoucí k její nespolehlivosti, se podle § 84 odst. 5 přihlíží k tomu, do jaké míry může ovlivnit výkon citlivé činnosti, k době jejího výskytu, k jejímu rozsahu a charakteru a k chování fyzické osoby v období uvedeném v odstavci 4.

[37] Zjištění o tom, jak společnost Imex Group s. r. o. reálně fungovala a jak se stěžovatel při výkonu funkce jednatele skutečně choval, jednoznačně svědčí o ovlivnitelnosti, která by mohla vést ke zneužití citlivé činnosti. Stěžovatel byl při výkonu této činnosti zbaven jakékoli autonomie, byl zcela podřízen jiným osobám, důvodem jeho zapojení bylo pouze to, že byl držitelem dokladu o bezpečnostní způsobilosti osoby, a fakticky bylo jeho angažmá pouze prostředkem k tomu, aby citlivá činnost byla vykonávána osobami, které k tomu samy nebyly oprávněny. Z uvedeného plyne, že stěžovatel vykonával svoji činnost pod vlivem třetích osob a že by v tomto způsobu výkonu funkce pokračoval, pokud by obdržel požadovaný doklad a ve funkci zůstal.

[38] Při hodnocení, zda ovlivnitelnost stěžovatele představuje negativní okolnost, vzal žalovaný v úvahu, že stěžovatel byl při výkonu funkce jednatele zcela podřízen třetím osobám, stal se pouze „prostředkem“ k výkonu citlivé činnosti a pokud si této skutečnosti nebyl vědom, pak to riziko zneužití výkonu citlivé činnosti ještě zvyšuje. Funkci tímto způsobem vykonával dlouhodobě a lze předpokládat, že by tak činil i nadále (v napadeném rozhodnutí jsou tyto důvody uvedeny v posledním odstavci na str. 11 a prvním odstavci na str. 12).

[39] Takto koncipované odůvodnění je přezkoumatelné a zohledňuje kritéria uvedená v § 84 odst. 5 zákona o ochraně utajovaných informací. Míra, v jaké mohl být výkon citlivé činnosti ovlivněn, byla podle žalovaného značná, právě proto zvláště zdůraznil, že stěžovatel byl třetím

pokračování

osobám podřízen zcela a byl pro ně v podstatě jen „prostředkem“ k výkonu citlivé činnosti. Je zřejmé, že negativní okolnost byla přítomna po celou dobu výkonu funkce a její přítomnost jasně hrozila i do budoucnosti, pokud by stěžovatel ve výkonu funkce pokračoval. Rozsah a charakter byl použitými výrazy také výstižně shrnut, konkrétněji o něm vypovídají další části odůvodnění napadeného rozhodnutí, stejně jako o tom, jaké bylo stěžovatelovo chování.

[40] Takto koncipované odůvodnění nevybočuje z mezí správního uvážení, kterým je žalovaný nadán při zvážení, zda v tom kterém případě svědčí ovlivnitelnost osoby o její nespolehlivosti, a Nejvyšší správní soud mu tedy nemá co vytknout.

V. Závěr a náklady řízení

[41] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti, kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[42] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti nevznikly náklady nad rámec úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2020

JUDr. Radan Malík
předseda senátu